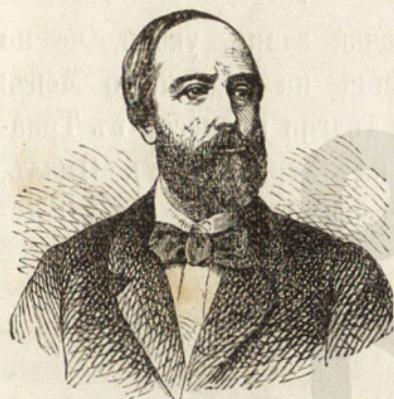

ФРАНЦИЯ

много. Но на всякой начинъ не можиха Іезуити-тѣ да постигнатъ намерение-то си и да поставятъ тѣхния вече отколѣ намисленъ и много пѫти прокламиранъ Хайнрихъ V, въ лице-то на

Графа Шамборда,

на франѣузския тронъ, макаръ толко горѣщи старания да положиха и сериозно поработиха. Хайнрихъ, Херцогъ отъ Бордо, Графъ де Шамбордъ, внукъ-тѣ

на Карла X, синъ на Херцога отъ Берри [уморенъ на 13 Февруария 1820 чрезъ Лувеля], и на принцесса Луиза отъ Неаплъ, роденъ на 29 Септемвр. 1820 въ Парижъ, живѣе още — отъ като е претърпелъ много приключения и съдѣйствуvalъ на много движения — на

мошия-та си Фросдорфъ при Виена, коя-то отколѣ образува сюзона-та точка между Бурбонска-та фамилия и отъ тамъ той са мѣчи да стане „кralъ“ въ Франция. Графа представлява много пѫти на Французи-тѣ да приеме управление-то надъ Франция съ нѣкакви условия кѫмъ републиканци-тѣ; послѣдни-тѣ не са лжяха, защо-то си мислеха, че щомъ Графъ-тѣ си постигнеше цѣль-та, тогава е всичко изгубено. Скоро подиръ това са представи на народно-то събрание едно десето-годишно продължение за исполнителна-та власть на президентина Макъ Махона. Послѣ джлго съвѣтванie, рѣшиха са за

Септената

сир. траяние на президента на 7 години; сега можеше да са мисли, че ще има миръ въ хубава-та Франция.